

دولت اندونزی
برای ایجاد رشد
اقتصادی پس
از بحران مالی
آسیا، مسیری
برای جذب
سرمایه‌گذاری
خارجی در
پیش‌گرفت‌او
محدودیت‌های
جذب
سرمایه‌گذاری
خارجی را کاهش
داد و انگیزه‌هایی
برای جذب
سرمایه‌های
خارجی ایجاد
کرد. دولت
اندونزی همچنین
در زیرساخت‌ها
نیز سرمایه‌گذاری
کرد و با انجام
اصلاحات قانونی
و تنظیم‌گری از
کشورش بهره‌ای
جذاب برای
سرمایه‌گذاری
خارجی ترسیم
کرد

روپیه، پول رسمی و رایج اندونزی است. روپیه اندونزی با نماد Rp بکار می‌رود. ۱۰ روپیه اندونزی معادل ۲.۷۶ ریال ایران است. در این تصویر اسکناس‌های مختلف از ارز این کشور را مشاهده می‌کنید.

خرد و کوچک در طول اصلاحات اقتصادی در اندونزی، دولت اقدامات گوناگونی مثل برنامه‌های اعتبار خرد، تسهیل روندهای ثبت کسب و کار، آموزش کسب و کار و مشاوره فنی را معرفی کرد. این نوآوری‌ها با هدف کمک به رشد کسب و کارهای کوچک، ایجاد شغل، کاهش فقر و نابرابری انجام شد. با حمایت از کسب و کارهای کوچک و سرمایه‌گذاری‌های خرد دولت می‌خواست رشد اقتصادی فراگیر را ارتقا داده و به توزیع عادلانه‌تری از مزایا دست پیدا کند.

در سال‌های اخیر اندونزی رشد اقتصادی نسبتاً باثباتی، با میانگین میزان رشد سالانه حدود ۵ درصد در دهه اخیر تجربه کرده است. تولید ناخالص داخلی اسمی این کشور در سال ۲۰۲۱، در حدود ۱/۲ تریلیون دلار تخمین زده می‌شود که اقتصاد این کشور را به شانزدهمین اقتصاد بزرگ جهان و بزرگ‌ترین اقتصاد در آسیای جنوب شرق تبدیل کرده است. این کشور همچنین عضوی مهم از گروه G۲۰، شامل اقتصادهای اصلی جهان است. با وجود آثار مخرب همه‌گیری کرونا، اقتصاد اندونزی برگشت‌پذیری نشان داده و انتظار می‌رود در سال‌های پیش رو بهبود یابد. حتی برخی تخمین‌ها تا ۲۰۵۰ برای اندونزی جایگاهی مانند چین فعلی در اقتصاد جهانی متصورند. اندونزی اما همچنان مانند بسیاری از کشورهای در حال توسعه با موانع مهمی در زمینه نابرابری، فقر و توسعه زیرساخت‌ها مواجه است. تجربه اندونزی در انجام اصلاحات و آماده‌سازی جامعه و رشد تاب‌آوری آن به خوبی نشان می‌دهد که این کشور برای حل موانع آینده نیز آماده است.

استمرار در دریافت یارانه نقدی نیز مشروط بود و خانواده‌ها برای دریافت مستمر یارانه به‌طور مثال باید فرزندان‌شان را به‌طور منظم به مدرسه می‌فرستادند و وضعیت سلامت آنها را به‌صورت دوره‌ای پیش و گزارش می‌کردند.

PKH از ۲۰۰۷ در اندونزی شروع شد و از آن زمان میلیون‌ها خانواده در سراسر کشور را تحت پوشش قرار داده است. این برنامه علاوه بر عملکرد موفق در پرداخت یارانه نقدی توانسته در زمینه‌هایی مانند آموزش‌های مرتبط با سلامت و تغذیه، آموزش حرفه‌ای و فراهم‌آوردن موقعیت‌های خرد سرمایه‌گذاری موفق عمل کند.

• **بیمه سلامت:** دولت اندونزی برنامه‌های موسوم به جامینان کیسه‌پاتان ناسیونال^۲ (JKN) یا بیمه سلامت ملی را پس از بحران مالی آسیا در پیش گرفت. هدف این برنامه فراهم‌کردن درمان‌های ارزان برای تمام شهروندان اندونزی و کاهش بار مالی مراقبت از سلامت برای خانواده‌های کم‌درآمد بود.

JKN یک طرح بیمه اجباری است که مراقبت‌های بستری و سرپایی از قبیل مراجعه به پزشک عمومی، پزشک متخصص، داروهای تجویز شده، تست‌های آزمایشگاهی و بستری را پوشش می‌دهد. آژانس امنیت اجتماعی برای سلامت (BPJS کیسه‌پاتان) کنترل این برنامه را برعهده دارد؛ آژانس دولتی که مسئول جمع‌آوری حق بیمه در اندونزی و استفاده از آن برای تأمین هزینه‌های پزشکی بیماران است. در JKN، حق بیمه خانواده‌های کم‌درآمد در قالب یارانه پرداخت می‌شود و آنها همچنین از بازپرداخت برای خدماتی خاص معاف‌اند. این برنامه در طول سال‌ها گسترش یافته و با پوشش بیش از ۲۰۰ میلیون نفر در زمره طرح‌های بیمه‌ای بسیار بزرگ و همچنین موفق دنیا قرار گرفته است.

• **برنامه‌های ایجاد شغل:** برای کمک به سرمایه‌گذاری‌های

• پی‌نوشت:

- 1- Raskin
- 2- Jaminan Kesehatan Nasional